

kunne anvende den. Naar den ærede Minister dernæst siger, at 3 Maanedere er for kort en Tid at fastsætte som den, i hvilken de skulle kunne hæve sig op i de Meniges 1ste Klasse, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at tidligere var der vel bestemt 6 Maanedere, men efter den nuværende Hærlow ligge Folk sjældent saa længe til Tjeneste, at der kan blive 6 Maanedere for dem til at hæve sig op til 1ste Klasse, og derfor har man anset det for rigtigt at indskrænke Tiden til 3 Maanedere. Selv om den Bedkommende kom saa sent ned i 2den Klasse, at han ikke under den første Tjenestetid kunde naae op til 1ste Klasse, vilde han herefter under sin Indkaldelse til Veirøvelse, som varer 6 Uger, og senere under Indkaldelsen til Reserverbataillonerne kunne erhverve Ret til igjen at anlægge Nationallofarden og komme op i 1ste Klasse, inden Tjenestetiden var udløben. Med Hensyn til den ærede Ministers Udtalelse om den Forskjel, der gjøres paa den Mand, der ved simpelt Tyveri i Tjenesten paadrager sig Tabet af Nationallofarden, og dem, der kort Tid, før de kom i Tjenesten, maatte flere Gange ere straffede for Tyveri, maa jeg indvende, at det er af en ganske anden Betydning at begaa Tyveri, efter at være indtraadt i Tjenesten, end forinden. Naar Manden træder ind i Tjenesten, er hans Fortid os ubekjendt; naar Folkene komme ind, ere de os alle lige gode. Dører Manden sig godt op, bryde vi os ikke om, hvorledes han tidligere har været; men begaar han Forseelser i Militæretaten, der ere graverende, saa tror jeg, at en Vresstraf vil være meget gavnlig for ham og være en virksom Straf, der vil lade ham føle strengt og haardt, hvori hans Forseelse har bestaaet, saa at han kan beslitte sig paa at forbedre sig. Naar det endelig er sagt, at det er en Straf, der ikke skal anvendes for ofte, saa er jeg deri fuldstændig enig med den ærede Minister. Jeg vil haabe, at den vil blive anvendt meget sjældent, i hvilken Henseende man jo maa huske paa, at Straffen kun kan anvendes efter Dom og aldrig tildeles arbitrært. Men netop fordi der er Enkelte, som det er nødvendigt at anvende Straffen paa, tror jeg, at vi skulle søge at bibeholde den.

— Med Hensyn til staaende Arrest skal jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, naar jeg har været med til at stille det Vædringsforslag, som gaar ud paa, at staaende Arrest kun skal udholdes 12 Timer, naar den idømmes for een Dag, og 9 Timer, naar den idømmes i høiere Grad, da er det, fordi jeg tror, at ved Anvendelsen af en ny Straf som denne skal man være en lille Smule forsigtig; man kjender ikke saa ganske Virkningen deraf. At den skal være sølelig og tjene til Skrak og Advarsel, er ganske vist, men jeg tror, at man er bedre tjent med at gaa lidt varsomt tilværks med Anvendelsen af en sliq Straf, som efter de forskjellige Konstitutioner kan have forskjellig Virkning paa Individerne, og det forekommer mig, at det at begynde at anvende den i saa stor Udstrækning, at den kan anvendes i 3 Dage en suite fra Kl. 6 om Morgenen til Kl. 12 om Natten, er noget betænkeligt. Det er i det Mindste min personlige Anskuelse, men som jeg ikke tør opfordre Andre til at følge, at man især i Begyndelsen bør være forsigtig i dette Stykke. Jeg skal endnu kun tillade mig en lille Bemærkning med Hensyn til den ærede Ministers bestemte Modstand imod Vædringsforslaget under Nr. 9, hvorefter den Omstændighed, at den Paagjældende i det Mindste eet Aar har vist et rosværdigt Forhold, skal give ham Afgang til at hæves op i 1ste Klasse. Jeg tror, at Uoverensstemmelserne ere fremkaldte derved, at den ærede Minister har havt sin Opmærksomhed henvendt paa de mere overordnede Befalingsmænd, medens Udvalget mere har tænkt paa de underordnede Befalingsmænd. For Hærens Bedkommende vil den hele Bestemmelse være aldeles ligegyldig. De Individer i Hæren, der paa denne Maade miste deres Bestilling, ville i Fredstid stedse blive sendte hjem efter kort Tids Forløb, saa at de aldrig kunne komme op igjen. Derimod tror jeg nok, at Bestemmelsen enkeltvis kan komme til Anvendelse i Marinen og ikke alene paa de underordnede Befalingsmænd. Jeg kan for Dvrigt ikke tænke mig, at en Officer, der havde mistet sin Bestilling i Fredstid, nogensinde kunde komme i den Stilling; men man vilde vist søge at